

MR.DRS. J. DE VISSER

Berkenhof 10

3241 BA Middelharnis

Aan het Ministerie van Justitie en Veiligheid
t.a.v. de Staatssecretaris voor Asielzaken
Zijne Excellentie de heer M.G.J. Harbers
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Middelharnis, 17 december 2018

Uw kenmerk:
Uw schrijven d.d.:
Betreft: Fam. Tamrazyan; kinderpardonregeling

Hooggeachte heer Harbers,

Hierbij bied ik u namens 56 predikanten, voorgangers en sympathisanten een Open Brief aan, waarin aandacht gevraagd wordt voor enkele aspecten in de kinderpardonregeling in het algemeen en de kwestie van de familie Tamrazyan in het bijzonder.

De kernpunten zijn:

- het meewerkcriterium is logisch gesproken onaanvaardbaar inconsistent, en daarmee een voorbeeld van onbehoorlijk bestuur.
- de overheid staat procedures toe van 10 jaar, en werkt daar zelf aan mee. Dat ouders en overheid zo lang procederen kan en mag niet tegen de kinderen gebruikt worden bij hun verzoek om toepassing van de kinderpardonregeling toe te passen.
- een regeling die slechts in 5 á 10% van de gevallen tot een positief antwoord leidt, is in zichzelf onrechtvaardig, en dus onjuist.
- Kinderen mogen niet ingezet worden als *middel* om aan de ouders geen verblijfsvergunning te verstrekken. Ze zijn al de *dupe* van het Nederlandse rechtstelsel, maar mogen daar zeker geen *functie* in krijgen.

De conclusie is, dat u niet van uw discretionaire bevoegdheid gebruik hoeft te maken om de fam. Tamrazyan tegemoet te komen. De eenvoudige mededeling, dat er een nieuwe en betere regeling komt, is voldoende. Daar hoort uiteraard wel de uitspraak bij, dat de fam. Tamrazyan buiten de toepassing van de oude regeling komt te vallen, en daardoor een verblijfsvergunning krijgt.

Met vriendelijke groet,

J. de Visser

T: +31 6 46201149

E: jdevisser57@gmail.com

Zwarte toga's, gele hesjes

Open brief aan Staatssecretaris Harbers

Geachte heer Harbers,

Wat kan het betekenen dat meer dan 500 voorgangers al gedurende meer dan duizend uur een kerkdienst gaande houden, die één-op-één verband houdt met uw beleid? En waarom is daar, denkt u, zoveel internationale belangstelling voor?

Predikanten zijn geen gele-hesjesdragers, predikanten respecteren de scheiding tussen kerk en staat, ze eerbiedigen de wet- en regelgeving van de overheid. Altijd. Bijna altijd.

Maar nu voelen honderden voorgangers zich gedwongen om hun kernboodschap over de scheidslijn tussen kerk en staat heen uit te dragen. Misschien is die boodschap nog niet helder genoeg geformuleerd, misschien hebt u deze niet volledig begrepen.

Kort gezegd: de wet- en regelgeving omtrent asielzoekers is onrechtvaardig.

In de "Regeling langdurig verblijvende kinderen" staat een onaanvaardbare inconsistentie: om in aanmerking te komen voor het kinderpardon moet het betreffende kind meegewerkt hebben aan de eigen terugkeer. Dus tot en met het moment dat het kind in het vliegtuig zit op weg naar het land waar de ouders vandaan komen, mag het kind niet aangeven liever in Nederland te blijven. De aanvraag om voor het kinderpardon in aanmerking te komen, is dan al jaren geleden is ingediend. De IND wéét dat het kind in Nederland wil blijven, het kind werkt mee, verlaat Nederland, en komt dan pas in aanmerking voor het kinderpardon. Dominees zijn exegeten, en lopen vast op zo'n stuk regelgeving. Vandaar.

Maar er is meer. Pas als de procedures die de ouders gestart hebben, ten einde zijn, heeft het voor het kind zin om een beroep te doen op het kinderpardon. Maar daar zijn soms wel tien jaren mee gemoeid. Dat de ouders op het eind 'nee' op het rekest konden krijgen, wisten ze van tevoren. Maar dat de kinderen van onze overheid tien jaar lang in Nederland mogen verblijven, naar school mogen gaan en mogen (moeten) inburgeren in onze maatschappij, maakt ook onderdeel uit van dit geheel. En die kinderen krijgen na die tien jaar dus de rekening gepresenteerd voor iets waar ze op geen enkele manier bij betrokken zijn. Kinderen worden buiten hun wil en zonder hun schuld willens en wetens door de overheid met zwaar traumatische ervaringen geconfronteerd, en dat is onaanvaardbaar. Althans in de ogen van honderden voorgangers op het kerkelijk erf. Kinderen kun je niet straffen voor een door de ouders ongewenste uitkomst van een procedure.

De kinderpardonregeling is ook om andere redenen onrecht. Slechts 5 á 10% van de aanvragen wordt gehonoreerd. Als een docent een proefwerk maakt, waarvan hij weet dat slechts 5% van de klas een voldoende kan halen, is het een onrechtvaardig proefwerk.

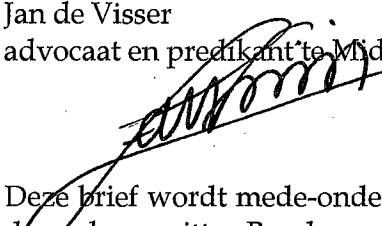
De regeling wordt voorts zo weinig toegepast, om te voorkomen dat de ouders in Nederland mogen blijven. De kinderen zijn dus niet alleen de *dupe* van ellenlange procedures; ze worden ook nog eens gebruikt als laatste *middel* om de ouders het land uit te krijgen. Daarmee krijgen kinderen een *functie* binnen het vreemdelingenbeleid, en dat is op zich al onaanvaardbaar.

Geachte heer Harbers,

U hoeft niet eens van uw discretionaire bevoegdheid gebruik te maken om te doen wat nodig is. Met een beroep op de ondeugdelijkheid van de regelgeving en vooruitlopend op nieuwe regels kunt u die rechtvaardigheid tonen, waar al die honderden voorgangers zich al meer dan duizend uur sterk voor maken.

Met vriendelijke groet,

Jan de Visser
advocaat en predikant te Middelharnis

Deze brief wordt mede-ondertekend door 55 predikanten, pastores en sympathisanten (w.o. de oud-voorzitter Bond van Nederlandse Predikanten en de Classis-predikant in de classis Delta), te weten:

Jet Weigand-Timmer, Jacolien de Lange, Joan Idzenga, Carla Schoonenberg-Lems, Gerrit van Dijk, Diete Kits, ds Annette Melzer, Egbert Fokkema, Marten Tel, Pieter J. Huizer, Joke van der Neut, Hans van Dijk, Aart C. Veldhuizen, Yoonne Schoonhoven, Adrie Beijleveldt-Zaal, Petra Vossegat, Leendert Smit, Anja Kosterman, Attie Minnema, Constand Wassink, Jan Minnema, Arianne Ploeg Blokland, Johan Roest, Henk Fonteyn, ds. Meindert Burema, Maurits Luth, Dorine Keizer, ds. Steven Kafoe, Mattijs Jonker, Francisca Folkertsma, Marjan van Hal, Bea Mulder, Annemieke Kelder, Richard Slaar, Aart van Drie, Hans Meijer, Teunis Verduijn, Mark Verrips, Anna Walsma, Ruud Kats, Christa Nijzing, Jan Wassink, Joke de Ridder, Ds. Arie van der Maas, Pia Wolthuis, Leuny de Kam, Helene Perfors, Dr. Teun Verduijn, Eelkje de vries, ds. Gerard van de Wetering, Martijn van Leerdam, Elzo Bijl, Annette Driebergen, Adri Bloemendal